

Arrest

nr. 166 109 van 20 april 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn en X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 augustus 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 24 september 2014.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 oktober 2014 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn en verzoekster die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, komen op 4 juni 2011 België binnen en dienen een asielaanvraag in op 6 juni 2011.

Op 10 juli 2011 en op 24 augustus 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 30 september 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd worden aan verzoekers.

Op 3 november 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk wordt verklaard. Verzoekers worden in het bezit gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 72 178 van 20 december 2011 wordt de afstand van geding vastgesteld in het beroep dat verzoekers hadden ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 10 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvragen van 15 juli 2011 en 24 augustus 2011 op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond worden verklaard.

Op 7 september 2012 dienen verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 21 november 2012 neemt de gemachtigde de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 105 845 van 25 juni 2013 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 17 juni 2013 worden ten opzichte van verzoekers bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Op 19 juli 2013 dienen verzoekers een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 27 augustus 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk wordt verklaard. Verzoekers worden in het bezit gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument.

Op 5 december 2013 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 21 maart 2014 geeft de ambtenaar-geneesheer haar advies inzake de aanvraag van 19 juli 2013.

Op 24 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 19 juli 2013 op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

Op 5 juni 2014 dienen verzoekers een vierde aanvraag in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 22 augustus 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 06.06.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

NAAM:

L., S. (R.R.:xxx) geboren te S. op (...).1975

I., N. (R.R.:xxx) geboren te K. op (...)1980

+ kinderen:

L., G. geboren op (...)2000

L., G. geboren op (...)2005

L., P. geboren op (...)2011

L., Y. geboren op (...)2012

Nationaliteit: Kosovo (L., S.) + Macedonië (L., N.)

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 24.03.2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 24.07.2013. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en de bijlagen voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 24.07.2013 (zie bevestiging arts dd.20.08.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 24.03.2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van art. 62 van de Vreemdelingenwet en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur : Zorgvuldigheidsplicht

De verwerende partij stelt (zoals in het verslag van de arts-adviseur) het volgende :

"Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en de bijlagen voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 24/07/2013.

Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.

In de beslissing dd. 24/03/2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van art. 9 ter§3- 5° van de Vreemdelingenwet zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010.

De bewering van verwerende partij dat de gezondheidstoestand van verzoeker ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag klopt niet.

Verzoeker heeft in zijn aanvraag van 06/06/2014 nieuwe bijkomende stukken gevoegd m.b.t. de onmogelijkheid om in Kosovo niertransplantaties uit te voeren.,

Verzoekers hebben nieuwe medische informatie gevoegd in hun aanvraag.

Dat verzoeker een bijkomend attest dd. 22/05/2014 heeft toegevoegd (met vertaling) afgeleverd door het Ministerie van Gezondheid uit Kosovo waarin duidelijk staat dat het "in Kosovo onmogelijk is om een niertransplantatie uit te voeren." "Noch nu, noch in de toekomst zal een niertransplantatie mogelijk zijn in Kosovo wegens een gebrek aan infrastructuur en aan een juridisch kader." Deze situatie wordt algemeen erkend door het Ministerie van Gezondheid van de Kosovaarse Republiek.

Dat zodoende het onomstotelijk vaststaat dat verzoeker aangewezen is op de medische behandeling en follow up die hij alhier krijgt.

In Kosovo is er gewoonweg géén garantie op verdere behandeling en een goede afloop.

Verwerende partij heeft hiermee geen rekening gehouden en evenmin hierop geantwoord in haar beslissing.

Verwerende partij heeft deze bijkomende informatie gewoonweg naast zich neergelegd.

Verder motiveert verwerende partij haar beweringen op geen enkele wijze. Ze verwijst enkel naar de eerder ingediende aanvraag van 24/07/2013 en de afwijzing ervan bij beslissing dd. 24/03/2014.

In casu is de motivering gebrekkig daar er louter gebruik gemaakt wordt van standaardformuleringen die geenszins kunnen overtuigen. Zij zijn immers onvoldoende gestoeld op de individuele problematiek van verzoeker.

Verwerende partij verwijst gewoonweg naar de afwijzing van de vorige aanvraag tot verblijf en stelt dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht werden.

Dat al deze bijkomende documenten niet werden gevoegd in de eerdere aanvraag van 24/07/2013. De bijkomende documenten werden pas bij de aanvraag van 6 juni 2014 gevoegd.

Er is dan ook sprake van een schending van art. 2 en 3 Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, meer bepaald formele en de materiële motiveringsplicht en eveneens de zorgvuldigheidsplicht.

De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij het volgende:

"Verzoekers stellen een schending voor van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht.

Zij betogen dat de bewering dat de gezondheidstoestand ongewijzigd is niet klopt. Bij de aanvraag van 6 juni 2014 zouden stukken zijn gevoegd m.b.t. onmogelijkheid om in Kosovo niertransplantaties uit te voeren. Uit het attest van 22 mei 2014 zou kunnen worden afgeleid dat het in Kosovo onmogelijk is om een niertransplantatie uit te voeren en die situatie zou erkend zijn door het Ministerie van Gezondheid van de Kosovaarse Republiek.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers op 24 juli 2013 een aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indienden, in navolging waarvan de ambtenaar-geneesheer d.d. 21 maart 2014 een advies opstelde dat onder meer luidt als volgt:

"(...) Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt dat deze 38-jarige man gekend is met terminale nierinsufficiëntie op basis van chronische glomerulonefritis met nefrotisch syndroom, gediagnosticeerd in 2005 in Albanië.

Dr. M. maakte in het consultatieverslag van 28/06/2013 melding van een langzame pejoratieve evolutie van deze nierinsufficiëntie sinds betrokkenes aankomst in België, met op dat ogenblik bereiken van het terminale stadium. Een arterioveneuze fistel was aangelegd en opstarten van dialyse was voorzien vanaf 10/07/2013, zoals blijkt uit het consultatieverslag van 03/07/2013.

(...)

Wat betreft de beschikbaarheid van de medische behandeling (...)

Uit deze informatie blijkt dat medicamenteuze behandeling met allopurinol, lisinopril, omeprazol, (...) beschikbaar is in Kosovo.

Chronische hemodialyse en nefrologische zorgen zijn beschikbaar in Kosovo.

Wat betreft de toegankelijkheid van de medische behandeling en opvolging in het land van herkomst, Kosovo:

(...) "De gezondheidszorg in Kosovo wordt georganiseerd op drie niveaus gekenmerkt door een toenemende graad van specialisatie.(...)"

Overigens lijkt het ook erg onwaarschijnlijk dat betrokkenen in Kosovo – (...) geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht zouden kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp (...).

Uit deze informatie kunnen we besluiten dat er geen bezwaren zijn wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst, Kosovo.(...)"

De aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 24 juli 2013, werd d.d. 24 maart 2014 ongegrond verklaard.

Verzoekers dienden vervolgens op 6 juni 2014 een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarbij zij een standaard medisch getuigschrift voegden van 23 mei 2014 opgesteld door dr. Moonen, waarin onder diagnose het volgende werd gesteld:

"Insuffisance renale chronique terminale".

Onder "duur van de noodzakelijke behandeling" werd gesteld:

"permanente en dehors d'une transplantation renale" (eigen onderlijning)

Tenslotte werd onder de rubriek F, welke de specifieke noden zijn' nefrologie en dialyse vermeld.

Uit het standaard medisch getuigschrift van 23 mei 2014 kan geenszins worden afgeleid dat een niertransplantatie vermeld werd als een noodzakelijke behandeling. Immers, in het desbetreffende attest werd er enkel melding gemaakt van nefrologie en dialyse. De bewoordingen 'en dehors de' (une transplantation renale) wijzen geenszins op het feit dat de niertransplantatie dient te worden uitgevoerd. Wel kan daaruit worden afgeleid dat de behandeling permanent is buiten het geval dat een niertransplantatie zou worden uitgevoerd. De vraag dat de behandeling permanent kan worden voorzien, werd reeds onderzocht en bevestigd door de ambtenaar-geneesheer in zijn advies van 21 maart 2014 (zie supra).

Uit het standaard medisch getuigschrift van 23 mei 2014 kan derhalve enkel worden afgeleid dat verzoeker lijdt aan een nierinsufficiëntie, zoals reeds werd vastgesteld in het kader van de vorige aanvraag ingediend op 24 juli 2013.

Derhalve is verzoekers' kritiek, dat de niertransplantatie niet beschikbaar is in Kosovo geenszins relevant.

De ambtenaar-geneesheer stelde d.d. 20 augustus 2014, gelet op het feit dat het gaat om dezelfde aandoening, een advies op dat terecht onder meer luidt als volgt:

"(...) U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 24.07.2013 en d.d. 06.06.2014 te vergelijken.

Betrokkene legt in de aanvraag d.d.6/6/2014 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor, opgesteld door Dr. M. op 23/5/2014 + bijlagen d.d. 23/5/2014 en 22/5/2014. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 24/7/2013. Op het SMG d.d. 23/5/2014 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene."

De verwerende partij kon derhalve niet anders, gelet op artikel 9ter §3, 5° van de vreemdelingenwet, om de aanvraag van 6 juni 2014, waarin dezelfde medische elementen werden ingeroepen als in de aanvraag van 24 juli 2014, onontvankelijk te verklaren.

Het enig middel is niet ernstig."

2.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om een machtiging in het Rijk te verkrijgen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.3.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De door verzoekers aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht moet *in casu* worden onderzocht samen met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De *in casu* toepasselijke bepaling, met name artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk : [...] 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt dat de verwerende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag, die overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend, reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

2.3.3. In de bestreden beslissing wordt duidelijk aangegeven dat de elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en dat de ambtenaar-geneesheer dit bevestigt op 20 augustus 2014.

De ambtenaar-geneesheer heeft op 20 augustus 2014 volgend advies verstrekt:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d.24.07.2013 en d.d. 06.06.2014 te vergelijken. Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 6/6/2014 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor, opgesteld door Dr. M. op 23/5/2014 + bijlagen d.d. 23/5/2014 en 22/5/2014. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 24/7/2013. Op het SMG d.d. 23/5/2014 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”

Verzoekers voeren aan dat zij nieuwe stukken bijgevoegd hebben, namelijk een stuk van het ministerie van Gezondheid van Kosovo waarin wordt gesteld dat het onmogelijk is om in Kosovo niertransplantaties uit te voeren. Verzoekers menen dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met dit stuk en hier evenmin op heeft geantwoord.

2.3.4. Verzoekers kunnen niet gevolgd worden in hun betoog dat er sprake is van nieuwe elementen die verantwoord dat de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 5 juni 2014 onterecht onontvankelijk werd verklaard. Immers blijkt uit nazicht van het administratief dossier dat het standaard medisch getuigschrift van 23 mei 2014 voor verzoeker dezelfde aandoening vermeldt

("insuffisance rénale chronique terminale") als deze aangevoerd in de eerdere aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 24 juli 2013 met een standaard medisch getuigschrift van 15 juli 2013 ("insuffisance rénale chronique sur GN chronique"). In beide standaard medische getuigschriften wordt geattesteerd dat de behandeling dialyse is, drie maal per week.

In de vorige beslissing van 24 maart 2014, waarvan het advies van de ambtenaar-geneesheer van 21 maart 2014 deel uitmaakt, wordt uitgebreid ingegaan op de aandoening van verzoeker, op zijn huidige behandeling, op de beschikbaarheid van de medische behandeling en opvolging in het land van herkomst en op de toegankelijkheid van de medische behandeling en opvolging in het land van herkomst. In het advies dat deel uitmaakt van deze vorige beslissing wordt geconcludeerd dat, hoewel verzoekers aandoening kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor verzoekers leven of fysieke integriteit indien deze aandoening niet adequaat behandeld wordt, deze aandoening geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo.

2.3.5. Verzoekers wijzen erop dat zij voor het eerst bij huidige aanvraag een document hebben voorgelegd van het ministerie van Gezondheid van Kosovo dat niertransplantatie niet mogelijk is in Kosovo. Dit betoog doet echter geen afbreuk aan het hoofdmotief van de bestreden beslissing, met name dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag van 5 juni 2014, reeds werden ingeroepen in het kader van de vorige aanvraag van 24 juli 2013. Het steunt op een correcte feitenvinding en het is niet kennelijk onredelijk dat werd geoordeeld dat "*insuffisance rénale chronique terminale*" hetzelfde element vormt als "*insuffisance rénale chronique sur GN chronique*".

De tekst van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet vermeldt duidelijk dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard indien "*de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling*".

Het betoog van verzoekers dat er geen niertransplantatie mogelijk is in Kosovo en dat hierover niet wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, is niet dienstig nu het determinerend motief van de bestreden beslissing erin bestaat dat de aanvraag onontvankelijk verklaard wordt omdat er geen nieuwe elementen worden ingeroepen ten opzichte van de vorige aanvraag. In de mate waarin verzoekers kritiek zouden hebben op de vorige beslissing inzake deze vorige aanvraag wijst de Raad erop dat deze beslissing van 24 maart 2014 niet het voorwerp is van onderhavig beroep en dat verzoekers deze beslissing niet hebben aangevochten.

Voorts moet worden benadrukt dat de verwerende partij geen nieuw onderzoek ten gronde meer dient door te voeren wanneer zij vaststelt dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot afgifte van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zij, gelet op § 3, 5° van voormelde wetsbepaling, slechts vermag de herhaalde aanvraag onontvankelijk te verklaren.

De uiteenzetting van verzoekers laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatie-bevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

2.3.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt bijgevolg in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoekers menen dat geen rekening werd gehouden met het stuk waaruit blijkt dat niertransplantatie niet mogelijk is in Kosovo. Zoals reeds herhaaldelijk gesteld, dient de verwerende partij in het geval van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet de aanvraag onontvankelijk te verklaren indien de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot

verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit is *in casu* het geval. De verwerende partij heeft rekening gehouden met de standaard medische getuigschriften van de huidige en de vorige aanvraag en heeft deze vergeleken.

In het standaard medisch getuigschrift van 23 mei 2014 wordt onder "*durée prévue du traitement nécessaire*" ("*voorziene duur van de behandeling*", eigen vertaling) vermeld "*permanent en dehors d'une transplantation rénale*" ("*permanent buiten het geval van een niertransplantatie*" eigen vertaling). Verzoekers kunnen bijgevolg niet volhouden dat een niertransplantatie vereist is voor verzoeker en dat de in de standaard medische getuigschrift vermelde behandeling, met name drie maal per week dialyse, onvoldoende zou zijn. Bijgevolg getuigt het niet van een foutieve feitenvinding dat niet afzonderlijk werd gemotiveerd over de onmogelijkheid van transplantatie in Kosovo, aangezien transplantatie niet werd vermeld als noodzakelijke behandeling in het standaard medisch getuigschrift en aangezien indien de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET